

CONVENȚIE nr. 131 din 24 iunie 1970

privind fixarea salariilor minime, în special în ce privește țările în curs de dezvoltare, 1970*

EMITENT • ORGANIZAȚIA INTERNAȚIONALĂ A MUNCII

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 86 din 2 august 1975

Data intrării în vigoare 02-08-1975

* Traducere.

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de către Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii și reunită aici la 3 iunie 1970 în cea de-a cincizeci și patra sesiune a sa, luând nota de termenii Convenției asupra metodelor de fixare a salariilor minime, 1928, și ai Convenției asupra egalității de remunerare, 1951, care au fost ratificate pe scara largă, precum și de Convenția asupra metodelor de fixare a salariilor minime (agricultura), 1951, considerind ca aceste convenții au adus o pretioasă contribuție la protejarea grupurilor de salariați defavorizați, considerind ca în prezent este de dorit a se adopta un nou instrument care să completeze aceste convenții și să asigure salariaților o protecție împotriva salariilor excesiv de scăzute și care, deși este de aplicare generală, tine seama în special de nevoile țărilor în curs de dezvoltare, după ce a hotărât să adopte diferite propuneri relative la mecanismele de fixare a salariului minim și problemelor conexe, în special în ce privește țările în curs de dezvoltare, problema care constituie cel de-al cincilea punct al ordinii de zi a sesiunii, după ce a hotărât ca aceste propuneri să capete forma unei convenții internaționale, adopta, la 24 iunie 1970, următoarea convenție care se va numi Convenție asupra fixării salariilor minime, 1970:

Articolul 1

1. Orice stat membru al Organizației Internaționale a Muncii care ratifica prezenta convenție se angajează să stabilească un sistem de salarii minime care să protejeze toate grupurile de salariați ale căror condiții de muncă sînt de asemenea natura încît acestor salariați trebuie să li se asigure o protecție corespunzătoare.
2. Autoritatea competența din fiecare țară, de acord cu organizațiile reprezentative ale celor care angajează și ale lucrătorilor, interesate, dacă acestea exista, sau după deplina consultare a acestora, va stabili grupurile de salariați care trebuie protejați.
3. Orice stat membru care ratifica prezenta convenție este obligat ca, în primul sau raport asupra aplicării convenției pe care urmează a-l prezenta în baza art. 22 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, să facă cunoscut grupurile de salariați care nu vor fi protejați în virtutea prezentului articol, indicind motivele. În rapoartele ulterioare se va arata situația legislației și practicii proprii privitoare la grupurile neprotejate, precizîndu-se în ce măsura s-a dat urmare sau ce urmare se propune a se da convenției privitoare la aceste grupuri.

Articolul 2

1. Salariile minime vor avea putere de lege și nu vor putea fi scăzute; neaplicarea lor va duce la aplicarea de sancțiuni corespunzătoare, penale sau de alta natură, persoanei sau persoanelor responsabile.
2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1 de mai sus, libertatea de negociere colectivă va trebui să fie pe deplin respectată.

Articolul 3

Elementele care se iau în considerare pentru a determina nivelul salariilor minime vor cuprinde, pe măsura posibilităților și tinîndu-se seama de practica și condițiile naționale, următoarele:

- a) nevoile lucrătorilor și ale familiei lor față de nivelul general al salariilor în țară, costul vieții, prestațiile de securitate socială și nivelele de trai ale altor grupuri sociale;
- b) factorii de ordin economic, inclusiv cerințele dezvoltării economice, productivitatea și interesul care exista pentru a realiza și a menține un înalt nivel de folosire a forței de muncă.

Articolul 4

1. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție trebuie să instituie și să mențină metode adaptate condițiilor și nevoilor țării, permitînd fixarea și corectarea din timp în timp a salariilor minime care se plătesc grupurilor de salariați protejați în virtutea articolului 1 de mai sus.
2. Se vor lua măsuri pentru consultarea deplina a organizațiilor reprezentative ale celor care angajează și ale lucrătorilor, interesate, sau, în absența unor astfel de organizații, a reprezentanților celor care angajează și a lucrătorilor interesați, asupra stabilirii și aplicării metodelor arătate mai sus sau asupra modificărilor ce ar urma să fie aduse acestora.
3. În anumite cazuri, tinîndu-se seama de natura metodelor existente de fixare a salariilor minime, se vor lua totodată măsuri care să permită ca la aplicarea directă a respectivelor metode să participe:

a) reprezentanții organizațiilor interesate ale celor care angajează și ale lucrătorilor sau, în absența unor astfel de organizații, reprezentanții interesați ai celor care angajează și ai lucrătorilor, aceasta participare trebuind să se efectueze pe bază de egalitate;

b) persoane cărora le este recunoscută competența de a reprezenta interesele generale ale țării și care vor fi numite după consultarea deplină a organizațiilor reprezentative interesate ale celor care angajează și ale lucrătorilor, acolo unde aceste organizații există și unde o astfel de consultare este conformă cu legislația sau practica națională.

Articolul 5

Pentru a asigura aplicarea efectivă a tuturor dispozițiilor relative la salariile minime, se vor lua măsuri corespunzătoare, cum ar fi un sistem adecvat de inspecție completat prin orice alte măsuri necesare.

Articolul 6

Prezenta convenție nu trebuie considerată ca fiind o convenție de revizuire a vreuneia dintre convențiile existente.

Articolul 7

Ratificarile formale ale prezentei convenții vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii, care le va înregistra.

Articolul 8

1. Prezenta convenție nu va obliga decât statele membre ale Organizației Internaționale a Muncii, ale căror ratificări vor fi înregistrate de către directorul general.

2. Ea va intra în vigoare la 12 luni după înregistrarea de către directorul general a primelor două ratificări.

3. Drept urmare, aceasta convenție va intra în vigoare pentru fiecare stat membru la 12 luni după data înregistrării ratificării sale.

Articolul 9

1. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție o poate denunța la expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrării în vigoare inițiale a convenției, printr-un act comunicat directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de către acesta. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea sa.

2. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție și care, într-un interval de un an după expirarea perioadei de 10 ani menționată la paragraful precedent, nu va face uz de facultatea de a o denunța prevăzută de prezentul articol, va fi ținut pentru o nouă perioadă de 10 ani și, drept urmare, va putea denunța prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani, în condițiile prevăzute de prezentul articol.

Articolul 10

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor statelor membre ale Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea oricărei ratificări și denunțări comunicate de statele membre ale organizației.

2. Notificând statelor membre ale organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care i-a fost comunicată, directorul general va atrage atenția statelor membre ale organizației asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

Articolul 11

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica secretarului general al Națiunilor Unite, spre înregistrare, în conformitate cu articolul 102 al Cartei Națiunilor Unite, informații complete asupra tuturor ratificărilor și tuturor actelor de denunțare pe care le va înregistra potrivit articolelor precedente.

Articolul 12

De fiecare dată când va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta conferinței generale un raport asupra aplicării prezentei convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a conferinței problema revizuirii totale sau parțiale a acesteia.

Articolul 13

1. În cazul în care conferința va adopta o nouă convenție de revizuire totală sau parțială a prezentei convenții și dacă noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un stat membru a noii convenții de revizuire va atrage de plin drept, fără a se mai tine seama de art. 9 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei convenții, cu condiția ca noua convenție de revizuire să fi intrat în vigoare;

b) cu începere de la data intrării în vigoare a noii convenții de revizuire, prezenta convenție va înceta de a mai fi deschisă ratificării de către statele membre.

2. Prezenta convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și conținutul sau pentru statele membre care au ratificat-o dar care nu vor ratifica convenția de revizuire.

Articolul 14

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au egala valoare.

C.T.C.E. Piatra Neamt